

livet, at de oplysninger, man er forpligtet til at give myndighederne, ikke blive offentliggjort, medmindre der foreligger tungtvæjende samfundsmæssige grunde herfor.

Ganske særligt betænkeligt er det, når kommissionen i betænkningen også anfører, at man vil kunne offentliggøre, dels at man har besluttet sig til at iværksætte undersøgelser, dels om hvorvidt der efter undersøgelsens afslutning træffes bestemmelse om indgreb eller ikke.

En sådan offentliggørelse kan virke særlig urimelig, fordi publikum kan få et forkert indtryk, når en undersøgelse bliver indledet mod en virksomhed, medens ingen husker og måske endda ikke bemærker, såfremt det senere meddeles, at prismyndighederne intet har haft at indvende mod den pågældende virksomheds handlemåde.

Industrirådet er enig med kommissionen i, at det er betydningsfuldt, at priskontrolrådets afgørelser begrundes. Samtidig må man pege på, at tilsvarende synspunkter taler for, at man i videst muligt omfang i forbindelse med offentliggørelse af særskilte beretninger også gør rede for de berørte virksomheders synspunkter.

Af de øvrige forslag finder man anledning til ganske særligt at pege på trustkommissionens forslag om, at *ankenævnet* fremtidig skal træffe den endelige afgørelse i ankesager samt i afgørelser med hensyn til, hvorvidt anmeldelsespligt foreligger.

Ved bestemmelse om adgangen til prøvelse af priskontrolrådets afgørelser må det erindres, at det her drejer sig om afgørelser, der ofte er af den mest indgribende betydning for de personer og virksomheder, hvorom det drejer sig. Det er derfor af afgørende betydning for borgernes retssikkerhed, at afgørelserne omgærdes med de processuelle garantier, som gælder for sagsbehandlingen for de ordinære domstole, og at den endeligt afgørende instans afgiver den garanti, ikke blot for fuldstændig uafhængighed og upartiskhed, men også for sagens omhyggelige behandling og for de processuelle kauteler, som de ordinære domstole alene fyldestgør. Dette er et fundamentalt retskrav, som må kræves opfyldt.

Industrirådet skal ikke udtale sig imod, at man opretholder den nuværende ordning, hvorefter ankenævnet gør indstilling til handelsministeren i disse sager, men det må være således, at der overfor den af disse instanser trufne afgørelse haves rekurs til de ordinære domstole efter almindelige regler.

En sådan løsning vil medføre, at mange sager vil finde deres afgørelse ved ministerens udtalelse i sagen og samtidig give borgerne den tryghed, som

ligger i mulighed for forelæggelse af sådanne sager for de ordinære domstole.

Man skal herved pege på, at en sådan ordning er gennemført bl. a. indenfor skattelovgivningen, hvor landsskatterettens kendelser som bekendt kan — og meget ofte bliver — indanket for domstolene. Når det er muligt at indanke landsskatterettens afgørelse f. eks. af, om en omkostning er en fradragsberettiget driftsudgift, for de ordinære domstole, må det være et naturligt krav for en producent, at også spørgsmålet om en omkostning er nødvendig og derfor efter prisloven kan indkalkuleres som driftsomkostning, i sidste instans skal kunne afgøres af domstolene.

Indankning af priskontrolrådets afgørelse for ankenævnet bør, hvis den skal opfylde sit formål, principielt have *opsættende virkning*.

Endelig finder man anledning til at fremsætte bemærkninger om kommissionens forslag, hvorefter priskontrolrådet skal have hjemmel til at give forskrifter vedrørende den form, hvori virksomhederne skal affatte de af rådet indkrævede oplysninger om *regnskabstal og driftsstatistik*. Allerede efter bestemmelsen i den nugældende lovs § 5 er der givet priskontrolrådet bemyndigelse til at kræve meddelt alle sådanne oplysninger, som findes nødvendige for dets virksomhed, herunder til at kræve indsendt behørigt bekræftede udskrifter af protokol og regnskabsmateriale. Endvidere er rådet berettiget til at få adgang til regnskaber og regnskabsbøger og til iøvrigt at foretage de til forholdenes oplysning fornødne undersøgelser. Disse bestemmelser giver formentlig priskontrolrådet en så vid adgang til at indkræve oplysninger, at en optagelse af en tilsvarende bestemmelse i en permanent lov efter industrirådets mening vil være fuldt tilstrækkelig til at imødekomme ethvert rimeligt krav, som prismyndighederne måtte have. En bestemmelse af den karakter, som foreslås af kommissionen, vil kunne medføre et stort og arbejdskrævende og derfor kostbart apparat for virksomhederne. Erfaringerne har vist, at prismyndighederne altid har fået alle rimelige ønsker om oplysninger opfyldt, og der er ikke i prisaftalelovens tanker og principper noget grundlag for et krav om, at oplysninger skal kunne kræves i en uniformeret skikkelse. Man må stærkt fraråde en regel, som den foreslåede, der i virkeligheden, hvis den gennemføres, kan dække over en bemyndigelse til indgreb, som ligger ganske udenfor den målsætning, som kommissionen selv har opstillet, og som vil kunne blive til skade for dansk industri.

Sluttelig vil man fremhæve, at det næppe kan anses for rimeligt, at trustkommissionen, som antydet i betænkningen, agter at fortsætte sit arbejde med